

สิริวิมล จันทรา 2557: การวิเคราะห์ปัญหาเสียงลมเข้าห้องโดยสารรถยนต์โดยการปรับตั้ง
ประตูหน้ารถยนต์ให้เหมาะสมที่สุด ปรินญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการ
วิศวกรรม) สาขาการจัดการวิศวกรรม ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์ไชยวัฒน์ กล้าพล, Ph.D. 80 หน้า

สำหรับการผลิตรถยนต์รุ่นใหม่ ผู้ผลิตรถยนต์จะมีวิธีการป้องกันปัญหาไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำ
ขึ้นอีกในรถยนต์รุ่นใหม่ โดยจะมีการกำหนดหัวข้อปัญหาแก่จากรถยนต์รุ่นเก่าที่ได้รับการร้องเรียน
จากลูกค้าระหว่าง 0 วันถึง 90 วัน ในปีที่ผ่านมาปัญหาหลักที่เกิดขึ้นมากที่สุดคือปัญหาเสียงลมเข้า
ห้องโดยสาร บริเวณที่พบมากที่สุดเป็นบริเวณประตูด้านหน้าบริเวณคนขับ ดังนั้นจึงทำให้เกิด
ค่าใช้จ่ายที่สิ้นเปลืองในการแก้ไขปัญหามากที่สุด

งานวิจัยนี้จะวิเคราะห์ปัญหาเสียงลมเข้าห้องโดยสารบริเวณตามแนวขอบประตูกับตัวถัง
รถยนต์ และวัดระดับความเข้มเสียงที่เกิดขึ้นในคลื่นความถี่กลางและคลื่นความถี่สูงซึ่งเป็นระดับที่
เสียงรบกวน โดยแตกต่างจากงานวิจัยที่มีในปัจจุบันที่ไม่มีการวิเคราะห์ปัญหาเสียงลมเข้าห้อง
โดยสารในบริเวณแนวขอบประตูกับตัวถังรถยนต์ แต่จะวิเคราะห์ที่ตำแหน่งกระจกหน้ารถยนต์
โดยนำเสนอเทคนิคการออกแบบการทดลองแบบ 3⁴ Full Factorial Design เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มี
ผลกระทบและเทคนิคการหาค่าพิกัดความถี่ที่เหมาะสมที่สุดของชิ้นส่วนรถยนต์ในแต่ละบริเวณ
ขอบประตูและตัวถังรถยนต์

จากการวิเคราะห์ปัจจัยหรือสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดเสียงรบกวนภายในห้องโดยสาร คือ
ปัจจัยตำแหน่งบริเวณประตู (A), ปัจจัยตำแหน่งบริเวณประตู (B), ปัจจัยตำแหน่งบริเวณประตู (C)
และตำแหน่งการปรับตั้งประตู (D) เมื่อพิจารณาค่าความถี่กลางและคลื่นความถี่สูงร่วมกัน และ
เมื่อทำการกำหนดระดับปัจจัยที่เหมาะสมจะปรับค่าพิกัดความถี่ในตำแหน่งบริเวณประตู (A) ที่
ระดับ Spec high (1), ตำแหน่งบริเวณประตู (B) ที่ระดับ Spec high (1), ตำแหน่งบริเวณประตู (C)
ระดับ Spec high (1) และตำแหน่งการปรับตั้งประตู (D) ที่ระดับ Spec low (-1) ซึ่งจะได้ระดับความ
เข้มเสียงภายในห้องโดยสารไม่เกิด 55 เดซิเบล ตามมาตรฐานที่กำหนดในโรงงานกรณีศึกษา และ
ผลจากการแก้ปัญหาเสียงลมเข้าห้องโดยสารสามารถลดจำนวนการร้องเรียนจากลูกค้าได้ 47.4%
และลดค่าใช้จ่ายในการแก้ปัญหาได้ 323,507 บาท